

hvad der skal lægges frem, eventuelt på et topmøde eller i form af en ændring af udstationeringsdirektivet, eller begge dele, og af danske regler.

Der er et sammenstød mellem to ting: En ret til at konflikte, som vi står fast på, og så den fri bevægelighed af tjenesteydelser. Jeg kan simpelt hen ikke i noget af det – heller ikke det, vores svenske søsterparti har lagt frem – se, at der er noget, der sikrer det bedre, ud over at man gentager noget, der står i forvejen.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Værsgo til fru Line Barfod for andet og sidste spørgsmål.

Kl. 14:55

Line Barfod (EL):

Hvis vi i Folketinget tror, at retstilstanden er på en bestemt måde og har indskrevet det i lovgivningen, hvorefter Højesteret når frem til, at retstilstanden er på en anden måde, og vi så gerne vil fastholde den retstilstand, som vi politisk ønsker, går vi ind og ændrer i lovgivningen.

Man har ved folkeafstemninger gentagne gange fortalt den danske befolkning, ligesom man har fortalt det til den svenske befolkning ved deres folkeafstemninger, at retstilstanden var på en bestemt måde, at traktaterne sikrede os konfliktretten. Det var også det, der blev sagt, da de forskellige partier besluttede, at de kunne sige ja til Lissabontraktaten. Der troede man, at traktaten sikrede konfliktretten. Nu er det kommet frem, at traktaten ikke sikrer konfliktretten, at EF-Domstolen har underkendt, at vi har konfliktretten. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvorfor SF så ikke vil sikre, at vi bruger den mulighed, der er nu, for at få fastlagt, at vi har konfliktretten. Det er nu, vi har muligheden. Når først Lissabontraktaten er ratificeret, har vi ikke længere den samme åbning og den samme mulighed.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til fru Line Barfod. Værsgo til ordføreren for andet og sidste svar.

Kl. 14:56

Anne Grøte Holmsgaard (SF):

Den første del af det, fru Line Barfod siger, er jeg enig i. Hvis Højesteret underkender noget, går man selvfølgelig ind og ser på, hvad der skal ændres i lovgivningen. Det er jeg faktisk enig i. Sagen er så bare, at når fru Line Barfod tager sit valg, er der kun ét sted, hun vil sætte sit fokus, og det er, at hun vil have en ændring i Lissabon-

traktaten, for det passer godt ind i Enhedslistens strategi, der er at forhindre, at vi overhovedet får en Lissabontraktat, vel ud fra en opfattelse af, at Nicetraktaten er bedre. Det må jo være Enhedslistens grundlæggende opfattelse, at den er bedre.

Jeg siger så – hvad jo er ret indlysende – at vi er midt i en proces med ratificering eller godkendelse af Lissabontraktaten, og rent faktisk er det jo sådan, at en hel del lande har godkendt den, og så kan man ikke få nye protokoller ind. Betyder det så, at man ikke skal handle nu? Nej, det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke skal handle nu. Det mener jeg er ret åbenlyst. Men at sige, at hvis man ikke få det ind som protokol i Lissabontraktaten, er løbet kørt, er jeg altså uenig i.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, hvorfor vi går videre i ordfører-rækken. Værsgo til fru Helle Sjelle fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lissabontraktaten er jo i bund og grund en helt nødvendig tilpasning af EU's spilleregler, som det jo populært hedder. Den er nødvendig, fordi EU's medlemskreds er blevet udvidet i flere omgange, uden at der nogen sinde for alvor er blevet lavet om på institutionerne, og uden at der er blevet lavet om på deres måde at virke på.

Der er jo bred enighed om, at Nicetraktaten var en dårlig løsning for de 15 lande, vi var, dengang den blev vedtaget, og det må derfor være indlysende, at Nicetraktaten er endnu mere utilstrækkelig for de 27 lande, vi er i dag, og med udsigt til at der er endnu flere medlemmer på vej.

Vi Konservative anser Lissabontraktaten som en forudsætning for et mere smidigt og effektivt EU, et EU, der kan være med til at levere nogle løsninger på en lang række fælles udfordringer, som landene står over for i den mere og mere globaliserede verden, hvor grænserne forsvinder, og hvor handel og kulturel udveksling foregår i en global økonomisk sammenhæng.

Vi mener, at EU-landene bør stå sammen om at forsvare demokrati og de basale borger- og menneskerettigheder, som alle vore lande bygger på, vi mener, at EU-landene sammen bør møde de truende klimaforandringer og i fællesskab sikre tilstrækkelig, bedre og renere energi-